

Sire Marcus Miller P7

De evolutie van een

De P7 is het nieuwe model in de reeks Sire Marcus Miller-signatures. Na een reeks Jazz-modellen - oftewel de V-serie - en de zogenoemde M-reeks komt het merk nu met een P-model. Deze bassen staan bekend om de betaalbaarheid en goede prijs-kwaliteitverhouding. We zullen zien of dat ook bij de P7 weer het geval is.

We testen een vijfsnarige versie met palissander toets. Wat gelijk opvalt zijn de vijf knoppen (waarvan twee gestapeld, dus in totaal zeven) die in de vorm van een halve maan op de slagplaat zijn gemonteerd. Maar als bespeler van een fretloos vijfsnarig Sire J-model schrik ik niet van die enorme hoeveelheid knoppen. Aan twee andere uiterlijke kenmerken moest ik wel even wennen. In plaats van de gebruikelijke metalen of plastic knoppen die we van de Fender P en J kennen, lijken de door Sire gebruikte knoppen op viltstiftdoppen. Is dit om meer een eigen gezicht te krijgen of is er een reden voor? Yep, de gestapelde knoppen - daarover zo meer - willen bij mijn J-versie nog weleens met elkaar meedraaien. Bij deze knoppen is dat een stuk minder het geval. Dan de elementen. Wij kennen het split-P-element als een symmetrische eenheid met twee gelijke delen. Dat kan bij deze bas niet omdat we met vijf snaren te

maken hebben. Er zijn fabrikanten die kiezen voor twee grotere gedeeltes, met in de ene drie - soms dubbele - magneetpolen en in de andere twee, maar Sire kiest voor een asymmetrisch ontwerp. Is je levensstandaard gebaseerd op de gulden snede? Dan heb je een probleem. Naast het Precision-element zien we een Jazz-element bij de brug.

Toets

De bas voelt goed aan en went snel; hij is niet te zwaar en niet te licht. Wat ik fijn vind aan deze hals, is de iets bollere toets vergeleken met veel andere bassen. Het is niet zo bol als bij een contrabas, maar toch voelt het tijdens het spelen natuurlijker voor je linker- én rechterhand. Misschien dat plectrumspe- lers de voorkeur aan een vlakke toets geven? Bij het afstellen van de brug moet je natuurlijk even rekening houden met deze bolling, oftewel radius. Doordat ik de J-variant gewend ben, zou ik

moeten weten wat alle knoppen doen. Ik heb echter intuïtief naar een voor mij geschikte sound gezocht: eentje met iets meer hoog dan gebruikelijk, voor dat zangerige, fretloze geluid. Deze test is dus een mooie stok achter de deur om eens goed in de knoppenwinkel te duiken. Wat doen ze precies? We beginnen links, waar we meteen een dubbele, gestapelde knop zien: volume, met daaronder toon. De toonknop is vrij subtiel en verandert de sound niet enorm. De volgende is de balansknop, waarmee je traploos van P-naar J-element gaat. Opvallend is dat de split-P behoorlijk meer volume heeft dan het brugelement. Dit is wellicht op te lossen door het Jazz-element iets meer richting snaren te draaien. Veel P-liefhebbers zullen - net als ik - de balans lekker naar het voorste element draaien. Een PJ-bas wordt nooit helemaal een Jazz, maar voor iets meer felheid in je sound is het goed om te weten dat je een brug-element hebt.